

Ένας μεγάλος ηθοποιός από το Δήμο μας

Από τους πιο καταξιωμένους ηθοποιούς που υπάρχουν σήμερα στο Ελληνικό Θέατρο είναι και ο Περικλής Αλμπάνης που κατάγεται από το Δήμο μας, το Δήμο Μεσσήνης. Έχει παίξει

σε πολύ πετυχημένες Ελληνικές τηλεοπτικές σειρές όπως: Βαμμένα κόκκινα μαλλιά, Εκπαιδεύοντας τον Μπάμπη, Ιστορίες από την απέναντι όχθη, Κάτω από την Ακρόπολη, Κωνσταντίνου και Ελένης, Μίλα μου βρόμικα, Ντόλτσε Βίτα, ο θησαυρός της Αγγελίνας, Σαν όνειρο, Οδός Παραδείσου 7, ο Καπετάν Σβούρας, οι απαράδεκτοι, το ρόζ συννεφάκι κ.ά. Στις ελληνικές κινηματογραφικές ταινίες ξεχώρισε στο «Όλα για τίποτα». Τέλος διέγραψε και διαγράφει σπουδαία καριέρα σε θεατρικές παραστάσεις. Έχει παίξει στις: Αρσενικό και παλιά δαντέλα, Γιάγκα Πορτοκάλι, Η Κυρία δε με μέλλει, Μις Πέτσι, το διπλανό κρεβάτι κ.ά.

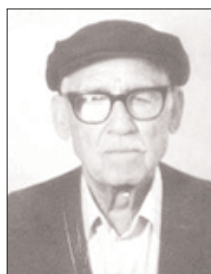
Ο Χαλβατσαίος Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος Λόουελλ

Ο Ηλίας Κολοφωλιάς ήταν απόγονος του μεγάλου Οπλαρχηγού του 1821 Γιάννη Καλοφωλιά και είχε γεννηθεί στο χωριό Χαλβάτσου το 1896. Μετανάστευσε το 1913 στην Αμερική κι αναδείχθηκε σε ισχυρό πολιτικό και οικονομικό παράγοντα. Στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο κατατάχθηκε εθελοντής στον αμερικανικό στρατό και τραυματίστηκε στη μάχη του Μάρνη. Σπούδασε νομικά στην Αμερική και εργάστηκε στις Κοινωνικές ασφαλίσεις των Η.Π.Α. Διορίστηκε από την κυβέρνηση Μασαχουσέτης επίτροπος βιομηχανικών δυστυχημάτων το 1946. Επανεπιληφθέντα ύπατος ταμίας της Παμεσηνιακής Ομοσπονδίας, πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Λόουελλ Μασσαχουσέτης και Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος Λόουελλ.

Από το αστυνομικό δελτίο του έτους 1917

Το παρακάτω γεγονός έγινε στις 17 Μαΐου 1917 και το αλιεύσαμε από την τοπική εφημερίδα «Θάρος». Γράφει λοιπόν: «Κατά τηλεγράφημα του αστυνομικού σταθμάρχου Πεταλιδίου προς την ενταύθα Αστυνομικήν Διεύθυνσιν εις το χωρίον Μπαλή έλαβε χώραν συμπλοκή, της οποίας υπήρξαν δύο θύματα και ης η εξέλιξις έχει ως εξής: Κατόπιν φιλονικίας μεταξύ του Αλεξίου Α. Αγγελοπούλου κατοίκου Μπαλή και της συγχωριού του Θεοδώρας συζύγου Κωνστ. Λιά, ο πρώτος μεταβάς εις την οικίαν και οπλισθείς δ' όπλου γκρα επανήλθεν εις τον τόπον ένθα εφιλονίκησεν και πυροβολήσας ετραυμάτισε θανασίμως τον εκείθεν διερχόμενον τυχαίως Νικ. Μουστάκαν, κάτοικον Πεταλιδίου. Κατόπιν όμως η Θεοδώρα σύζυγος Κων. Λιά τυγχάνουσα θεία του τραυματισθέντος εφόνευσε δια πιστολίου τον πατέρα του δράστου Αθαν. Αγγελόπουλον μεταβάντα εις το μέρος ένθα έκείτο ο τραυματισμένος προς εξακρίβωσιν των αιτίων. Ο αστυνομικός σταθμάρχης Πεταλιδίου μετέβη εις το χωρίον Μπαλή μετά της υπ' αυτού δυνάμεως των χωροφυλάκων προς σύλληψιν των δραστών του τραυματισμού και φόνου και πρόληψιν ετέρας συμπλοκής».

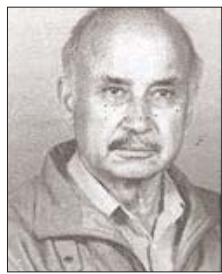
Η οικογένεια Κορμπή από το Δάρα

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΟΡΜΠΗΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΟΡΜΠΗ

ΚΩΣΤΑΣ ΚΟΡΜΠΗΣ

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΟΡΜΠΗΣ

Η οικογένεια Κορμπή από το χωριό Δάρα ήταν μια από τις πολλές οικογένειες του χωριού που υπέφερε τα πάνδεινα στον εμφύλιο και στη μετεμφυλιακή περίοδο. Συλλήψεις, βασανισμούς, διώξεις, κακουργιοδικεία, θανατικές καταδίκες, πολύχρονης φυλακίσεις βρίσκει κανείς ψάχνοντας τα αρχεία γι' αυτή την οικογένεια. Ο Σταύρος Κορμπής είχε παντρευτεί την Ελένη Κορμπή και είχε δυο γιους, τον Κώστα και τον Νικήτα και δυο κόρες. Το γέρο-Σταύρο Κορμπή τον έπιασαν οι παρακρατικοί, τον οδήγησαν στη θέση Παρασποριά και εκεί έζησε την εικονική εκτέλεση του Αντώνη Αντωνόπουλου. Έμεινε άφωνος από αυτό που

έζησε πάνω από 40 μέρες. Οι παρακρατικοί Μαρούτας και Κατσιβαρδέας κατ' επανάληψη τον είχαν βασανίσει. Τον Κώστα Κορμπή τον συνέλαβαν το 1948 για τις ιδέες του και τον έστειλαν εξορία στην Ικαρία. Το 1949 τον συναντάμε εξόριστο στη Μακρόνησο. Ο αδερφός του Νικήτας Κορμπής παρέμεινε έγκλειστος σε όλες σχεδόν τις φυλακές της χώρας για 18 ολόκληρα χρόνια για τις ιδεολογικές του απόψεις και τη συμμετοχή του στην αντίσταση. Παιδεμόυς υπέστησαν και οι δυο αδερφές τους. (Τα στοιχεία πήραμε από το βιβλίο του Ηλία Τριανταφυλλόπουλου «Το Δάρα υποδέχεται την αντίσταση».

Δυο γιατροί από το Κοντογόνη

Όταν γράφουμε ότι στα κακοτράχαλα βουνά των χωριών μας έχουν γεννηθεί μεγάλες προσωπικότητες κάποιον νομίζουν ότι υπερβάλουμε και ότι διακατεχόμαστε από υπέρμετρο τοπικισμό. Κάνουν μεγάλο λάθος και δεν μπορούν να εξηγήσουν για παράδειγμα πώς είναι δυνατόν στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, μέσα σε τεράστιες δυσκολίες, δυο παιδιά από το Κοντογόνη να σπουδάσουν ιατρική και να διαγράψουν μια σημαντικότητα, δημιουργική πορεία στη ζωή τους. Άλλο να σπουδάζεις ιατρική το 2011 και άλλο το 1928. Μιλάμε για τα αδέρφια Νικόλαο και Κωνσταντίνο Τσάκαλη που είχαν γεννηθεί αντίστοιχα το 1908 και το 1918. Σπούδασαν ιατρική και οι δυο στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ο Νικόλαος ειδικεύθηκε στη μαιευτική και τα γυναικολογικά και άσκησε το επάγγελμα του γιατρού στο Αιγάλεω. Ο Κωνσταντίνος ειδικεύθηκε στη φυματολογία και διατέλεσε διευθυντής στο Σανατόριο Λαμίας από το 1957 έως το 1962.

Η οικογένεια των Νεστοραίων στο Βλάση

Τα άτομα της οικογένειας των Νεστοραίων και τα άτομα της οικογένειας των Ασημακιάων προέρχονται από την ίδια οικογένεια. Επί τουρκοκρατίας έφεραν το επίθετο «Βλαχάιοι» και η καταγωγή τους είναι από το Αρκουδόρεμα Αρκαδίας. Οι Νεστοραίοι, άνθρωποι φιλήσυχου, εργατικοί, δημιουργικοί, δραστήριοι με έντονη προσωπικότητα προσέφεραν στην κοινωνική και οικονομική ζωή του τόπου όσο λίγες οικογένειες. Αξιοθαύμαστη είναι η προσφορά της οικογένειας στους ανώνους της πατρίδας μας. Ο Γεώργιος Νέστορας του Ευσταθίου που γεννήθηκε το 1897 έλαβε μέρος στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και στην εκστρατεία στη Μικρά Ασία. Αγωνίστηκε με τόσο πάθος, με τόσο θάρρος που το 1917 παρασημοφορήθηκε μετά από απόφαση του υπουργού των στρατιωτικών για ανδραγαθία επειδή «εκτέλεσε πράξεις υπερβαίνουσες κατά πολύ το καλώς εννοούμενον καθήκον». Ο Γεώργιος Νέστορας έλαβε ακόμη μέρος με το βαθμό του υπολοχαγού και στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940. Επίσης στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940 έλαβαν μέρος ο Νέστορας Κωνσταντίνος του Αναστασίου που είχε γεννηθεί το 1910 και ο Νέστορας Παναγιώτης του Ιωάννη που είχε γεννηθεί το 1913. Τη Μεγάλη Παρασκευή του 1944 τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής εισερχόμενα στο Βλάση βάζουν φωτιά και καταστρέφουν το σπίτι του Νικολάκη του Νέστορα. Την περιπέτεια του εμφυλίου πολέμου

θα την πληρώσει ακριβά και η οικογένεια των Νεστοραίων. Ο Πέτρος Νέστορας του Ιωάννη που είχε γεννηθεί το 1922 θα ακρωτηριαστεί στο πέλμα τους ενός ποδιού του το 1944, και τον Αύγουστο του 1949 θα σκοτωθεί ο Αλέξανδρος Νέστορας του Ιωάννη στο Βίτσι. Μεγάλη είναι η προσφορά και στην τοπική αυτοδιοίκηση. Ο Αλέξης Νέστορας διατέλεσε πρόεδρος του χωριού μας καταγράφοντας πλούσιο έργο στο ενεργητικό του. Το πηγάδι του χωριού μας είναι δικό του έργο. Ο ίδιος είχε πρωτοστατήσει για το κτίσιμο της εκκλησίας, του σχολείου και του ελαιοτριβείου. Ο Αλέξης Νέστορας ήταν θεοσεβής άνθρωπος. Προς το τέλος της ζωής του δώρισε στην εκκλησία ένα χωράφι που βρισκόταν στη «Χούνη». Πρέπει ακόμη να αναφέρουμε ότι μαζί με τον παπα-Ντούβαλη έφερε στο Βλάση τη θαυματουργή εικόνα του Αγίου Διονυσίου από τη Ζάκυνθο σε μια περίοδο που το Βλάση αποδεκατιζόταν από τη γρίπη. Η προσφορά της οικογένειας ήταν σημαντική και στην οικονομική ζωή του χωριού μας. Ο Στάθης Νέστορας και αργότερα ο γιος του Γεώργιος διατηρούσαν ένα από τα καλύτερα σιδηρουργεία της περιοχής στο Βλάση. Τέλος η προσφορά της οικογένειας είναι τεράστια και στον επιστημονικό και πνευματικό τομέα. Από τον πρώτο δικηγόρο του χωριού μας τον Νέστορα Αθανάσιο έως σήμερα δεκάδες είναι οι επιστήμονες που προέρχονται από αυτή την οικογένεια. Μελετώντας τα μητρώα

απρένων του χωριού μας της περιόδου 1844-1976 συναντάμε τους εξής Νεστοραίους (στην παρένθεση το έτος γέννησης): Νέστορας Ευστάθιος του Νικολάου (1853), Νέστορας Αναστάσιος του Νικολάου (1862), Νέστορας Αλέξανδρος του Νικολάου (1865), Νέστορας Νικόλαος του Πέτρου (1881), Νέστορας Ιωάννης του Πέτρου (1883), Νέστορας Γεώργιος του Πέτρου (1894), Νέστορας Γεώργιος του Ευσταθίου (1897), Νέστορας Αντώνιος του Πέτρου (1899), Νέστορας Νικόλαος του Αναστασίου (1902), Νέστορας Αθανάσιος του Αναστασίου (1903), Νέστορας Νικόλαος του Αναστασίου (1904), Νέστορας Κωνσταντίνος του Αναστασίου (1910), Νέστορας Παναγιώτης του Ιωάννη (1913), Νέστορας Κωνσταντίνος του Αναστασίου (1916), Νέστορας Αλέξανδρος του Ιωάννη (1920), Νέστορας Πέτρος του Ιωάννη (1922), Νέστορας Αντώνιος του Ιωάννη (1924), Νέστορας Γεώργιος του Νικολάου (1927), Νέστορας Αναστάσιος του Ιωάννη (1929), Νέστορας Αναστάσιος του Νικολάου (1929), Νέστορας Πέτρος του Αντωνίου (1931), Νέστορας Αλέξανδρος του Νικολάου (1934), Νέστορας Γεώργιος του Νικολάου (1935), Νέστορας Παναγιώτης του Νικολάου (1935), Νέστορας Βασίλειος του Αντωνίου (1935), Νέστορας Στυλιανός του Παναγιώτη (1937), Νέστορας Νικόλαος του Ιωάννη (1938), Νέστορας Ιωάννης του Παναγιώτη (1940), Νέστορας Παναγιώτης του Στυλιανού (1962).

Σύσκεψη στο Δήμο Μεσσήνης

Στο Δήμο Μεσσήνης βρέθηκε στις 29 Σεπτεμβρίου ο συμπατριώτης μας Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου-Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου Τάσος Αποστολόπουλος συνοδευόμενος από υπηρεσιακούς παράγοντες με αφορμή την υπογραφή προγραμματικής σύμβασης με το Δήμαρχο Μεσσήνης Στάθη Αναστασόπουλο για τη διευθέτηση εκκρεμών υποθέσεων πολιτών του Δήμου σε θέματα περιβάλλοντος και υδάτων. Αναφερόμενος στην πρωτοβουλία σύναψης προγραμματικής σύμβασης συνεργασίας με το Δήμο Μεσσήνης, σχετικά με την ανταλλαγή τεχνογνωσίας και επιστημονικού προσωπικού, ο Τάσος Αποστολόπουλος δήλωσε ότι

συνολικά θα εξεταστούν 49 φάκελοι με αιτήματα πολιτών από όλο το Δήμο και αναμένεται σε σύντομο χρονικό διάστημα να διευθετηθούν όλες οι υποθέσεις. Την ικανοποίησή του για την προώθηση των διαδικασιών διευθέτησης των υποθέσεων του Δήμου του εξέφρασε ο Δήμαρχος Μεσσήνης Στάθης Αναστασόπουλος ο οποίος στον χαιρετισμό του δήλωσε ιδιαίτερα ευτυχής που υποδέχθηκε το Γενικό Γραμματέα στο Δημαρχείο αφού, όπως είπε, αποτελεί τιμή για το Δήμο που ο Αποστολόπουλος είναι δημότης Μεσσήνης. Μετά την υπογραφή της προγραμματικής σύμβασης και από τις δύο πλευρές, ο Γενικός Γραμματέας Αποκεντρωμένης Διοίκησης,

παραουσία του Δημάρχου, συναντήθηκε με τους επικεφαλής των δημοτικών παρατάξεων και είχε μία ουσιαστική συζήτηση για τα προβλήματα της περιοχής. Η επίσκεψη του Γενικού Γραμματέα στο Δήμο Μεσσήνης ολοκληρώθηκε με τη σύσκεψη που έγινε για τα δασικά θέματα με τη συμμετοχή υπηρεσιακών παραγόντων και στελεχών των τοπικών δασαρχείων.

Το «γύφτικο» πηγάδι της Πελεκανάδας

νάδα» το 1981 γράφει: «Στο γύφτικο πηγάδι και κάτω από τον ιστορικό γερο-Πλάτανο που σώζεται και σήμερα, (1981), έπιαναν οι νέφες τον χορό με τους νέους και τις νέες με χαρά και ξεφάντωμα. Σήμερα ο Πλάτανος που ήταν συνδεδεμένος με το γύφτικο πηγάδι που έπινε και μεγάλωνε από το δροσερό νερό του, ο ίδιος, ο παλιός εκείνος, στέκεται ακλόνητος στη θέση του αλλά με πικρό, βουβό παράπονο,

επειδή δεν βλέπει ούτε ακούει πια νυφάδες και τραγούδια, ούτε και νέοι έμειναν στο χωριό. Έπειτα και το πηγάδι, όταν το χωριό απέκτησε ύδρευση, εχώθηκε και το διαυγές και κρυστάλλινο νερό του δροσίζει τα σπλάχνα της γης. Την ονομασίαν του, γύφτικο πηγάδι, την φέρει από τους γύφτους, τους Καλογεροπουλαίους που κατοικούσαν γύρω του, σ' αυτή την ρούγα».